

γαλύνθησαν. Εἰς δύο λεπτά, ἡ πνοή κατήντησε βραδεῖα καὶ ἀσθενής. Εἰς τρία λεπτά, ἐσμικρύνθησαν μὲν αἱ κόραι, ἀλλὰ μετεβαλλόντο ἀδιακόπως. Μετὰ ἐννέα λεπτά, κενώσεις τροφῆς τὰ συμπώματα ἤλαττώθησαν, καὶ τὸ ζῶον ἐδοκίμασε νὰ περιπατήσῃ. Μετὰ 10 λεπτά ἐβάλλθησαν ἐπὶ τῆς γλώσσης του δύο ῥανίδες ἐλαίου. Ἀμέσως ἡ πνοή του ἐγένεν ἀγωνιστική, αἱ γνάθοι ἐφούσκωσαν, αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν υπερεπλάτυνθησαν. Εἰς 12 λεπτά αἱ κόραι ἐγιναν φυσικώτεραι· ὀλίγος ἀφρός εἰς τὸ στόμα· τὸ ζῶον ἀκόμη ἔκειτο πλάγια· τώρα ἐβαλθη ῥανὶς ἐλαίου εἰς ἑκαστον μυκτῆρα του. Ἡ ἀγωνία τῆς πνοῆς ἤξησεν, αἱ γνάθοι ἐκλείσθησαν. Ἐντὸς 22 λεπτῶν δὲν ἐγινε μεταβολή οὐδεμίαν· ἠνοίξαμεν τὰς σιαγόνας του, καὶ τοῦ ἐτρίψαμεν μὲ πέντε ῥανίδας ἐλαίου τὴν γλῶσσαν. Εἰς ἓν λεπτὸν αἱ κόραι ἐπλάτυνθησαν υπερβολικῶς, μεσφοδρὸς σπασμοί· εἰς ἓν ἡμισυ, δοκιμάσας νὰ περιπατήσῃ, ἔπεσεν. Εἰς τρία λεπτά οἱ ὀφθαλμοὶ ἀνεστράφησαν, οἱ δὲ σπασμοὶ ἐξηκολοῦν. Εἰς ἑπτὰ λεπτά ἐφανη ἐπὶ τοῦ στόματος ὀλίγος ἀφρός. Μετὰ 40 λεπτά αἱ ἐμπνεύσεις δὲν ἦσαν τόσον βαθεῖαι, οἱ σπασμοὶ δὲν εἶχαν μετριάσειν, ἡ δύναμις ἤδη ἐξέλειπεν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης κατέκειτο ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ὥραν εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν κατάστασιν· ἡ δύναμις βαθμηδὸν ἤλαττοῦτο, καὶ, ἐπειδὴ δὲν ἦτον ἐλπίς νὰ ἀναλάβῃ, ἐθανατώσαμεν αὐτόν.

Πιθανόν, —ἐξακολουθεῖ ὁ αὐτὸς ἰατρός, — νὰ με κατηγορήσωσιν ὡς ἀπάνθρωπον διὰ πειράματα, ἐπάνω εἰς ἀβόητητα μάλιστα ζῶα, γινόμενα με δηλητήριον τόσον ὀδυνηρῶς καὶ ὀλεθρίως ἐνεργοῦν, ὡς τὸ ἔλαιον τοῦ καπνοχόρτου· καὶ τῶντι ὁμολογῶ τὸ δίκαιον τῆς κατηγορίας, ἐὰν αὐτὰ τὰ πειράματα ἐγίνοντο χάριν περιεργείας ἀπλῆς, χωρὶς σκοποῦ καὶ εὐλόγου ἐλπίδος νὰ κατασταθῶσι χρήσιμα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ νὰ παρακινήσωσι τοῖς λαχιστον ὀλίγους ν' ἀπέχουσιν ἀπὸ τὴν ῥυπαρὰν ταύτην καὶ βλαπτικὴν συνήθειαν. Ὀλίγοι βέβαια ἤθελαν ἰδεῖν ἐκουσίως ὑπὲρ τὸ ἐν τοιοῦτου εἶδους πείραμα, ἐὰν δὲν ἤλπιζαν ὀφελὸς τι.

Ἐπὶ ταῖς ἡ συνέχεια.

#### ΠΕΡΙ ΚΟΡΤΩΝ.

ΣΤΕΡΕΥΕΤΑΙ ἀκόμη ὁ πολίτης τοὺς καρποὺς τῶν ἰδίων κόπων, ὅταν ἀναγκάζεται νὰ ἐορτάζῃ συχνά. Αἱ ἐορταὶ ἐγιναν εἰς ἀνάπαυσιν τῶν κόπων, ἀνάπαυσιν ἀναγκαίαν εἰς τὸν κοπιῶντα, διὰ νὰ μὴν ἐξαντλήσῃ τὰς σωματικὰς του δυνάμεις. Ἀλλ' εἶναι ὅχι μόνον ἄδικον, ἀλλὰ καὶ γελοῖον, νὰ τὸν ἀναγκάξῃ νὰ ἀναπαύεται, ὅταν αὐτὸς δὲν αἰσθάνεται χρεῖαν ἀναπαύσεως. Ἐὰν τὸ, Οὐ σχολὴ δοῦλοις, ἐγινε παροιμία τῶν τυράννων, δὲν εἶν' ὀλιγώτερον τυραννικὸν νὰ βιάζεται ὁ πολίτης νὰ σχολάζῃ, ὅταν εἰς αὐτὸν συμφέρῃ νὰ ἀσχολῇται. Τοιαύτη βία ὅχι μόνον δεσμεύει ἀνόμως τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου, ὅχι μόνον

στερεῖ καὶ αὐτὸν καὶ ὅλην τὴν πολιτείαν ἀπὸ τὰ χέρη τῆς ἐργασίας του, ἀλλὰ καὶ τὸν παρακινεῖ εἰς πράξεις κακὰς, μὴ δυνάμενον νὰ ἀσχολῇται εἰς τὰ καλὰ. Τὰ καπηλεῖα καὶ τὰ πορνοστάσια τὰς ἐορτάς μάλιστα γεμίζονται.

Στερεῖται ἀκόμη ὁ πολίτης τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του, ὅταν οἱ ἄρχοντες τῆς πολιτείας συγχωρῶσι δημοσίως τὰ παικτήρια, τὰ ληκτήρια, καὶ ὅλα ὅσα ἡ Πολιτικὴ, χωρισμένη ἀπὸ τὴν Ἠθικὴν, ἐπενόησε, διὰ νὰ αὐξάνῃ τοὺς φόρους, τῶν ὁποίων ἡ ὑπερβολὴ προοδεύει πάντοτε, ἢ συνοδεύει τὴν φθορὰν τῶν ἡθῶν. — ΚΟΡΑΗΣ.

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ ἀπὸ τὸ Πεκῖνον, ὅπου ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Μεγάλου Πέτρου ὑπῆρξαν ἱεραπόστολοι τῆς Γραικορωσικῆς ἐκκλησίας, ὅτι ὑπὲρ τὰς 300,000 Σινῶν ἐνηγκαλίσθησαν τὴν Χριστιανικὴν πίστιν· ἐφαίνετο δὲ ὅτι πᾶς διωγμὸς τῶν Χριστιανῶν ἐμελλε νὰ παύσῃ ἐντὸς ὀλίγου. Λέγεται ὅτι καὶ ὁ ἴδιος αὐτοκράτωρ, ἐξετάσας τὸν Χριστιανισμόν, ὑπολήπτεται αὐτόν, ἂν καὶ καταρχὰς τῆς βασιλείας του πολλὰκις ἐχύνετο αἷμα Χριστιανικόν. Οἱ κατὰ Χριστιανῶν αὐστηροὶ νόμοι ὑπάρχουν τώρα μόνον ἐπὶ χαρτίου, ἢ δ' ἐκτέλεις αὐτῶν ἐπιτρέπεται εἰς Μανδαρίνους εὐνοϊκοὺς πρὸς τὸν Χριστιανισμόν. Ὁ νόμος τοῦ 1836, μολοντί κατὰ τὸ γράμμα ἐφηρμόζετο εἰς ὅλους ἐξίσου τοὺς Χριστιανούς, ἀπέβλεπεν ὅμως τοὺς Ἀγγλοὺς μόνους, τῶν ὁποίων οἱ Σῖναι ἤρχισαν νὰ φοβῶνται τὴν πολιτικὴν δύναμιν.

Εἰς συνεδρίᾳσιν τῆς Παρισινῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀνεγνώσθη κοινοποίησις περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ῥωσσίας, ἐκ τῆς ὁποίας φαίνεται ὅτι ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ῥωσσίας ἀναβαίνουν εἰς 61,000,000, ἐκτὸς τῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης στρατευμάτων, καὶ τῶν Καυκασίων ἐπαρχιῶν. Ὁ δὲ πληθυσμὸς τῆς Ῥωσικῆς Πολωνίας εἶναι 4,200,000.

ΚΑΤΑ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν, τὴν γενομένην πρὸς τὰ τέλη τοῦ 1837, ὅλος ὁ πληθυσμὸς τῆς Πρωσσίας ἀνέβαινεν εἰς 14,098,125 ψυχάς. Ἐκ τούτων ἦσαν Διαμαρτυρόμενοι 8,604,748, Λατῖνοι 5,294,003, Ἰουδαῖοι 183,578, οἱ δὲ λοιποὶ, Γραικοὶ, κτλ.

ΝΕΑ ἡπειρος ἀνεκαλύφθη πρὸς νότον τῆς Μεσημβρινῆς Σχετλανθίας ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ πλοῖα τὰ διευθυνόμενα παρὰ τοῦ κυρίου d' Urville· μ' ὅλον δὲ τὸ πᾶν τοῦ πάγου ἐμπόδιον ἐξετάσθησαν καὶ τεσσαράκοντα λευγαὶ αὐτῆς.

ΔΙΑ τὸν ὀβελίσκον, τὸν ὁποῖον εἰς τὸ 1833 μετεκόμισεν ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῶν Αἰγυπτιακῶν Θηβῶν εἰς τοὺς Παρισίους, ἐδαπάνησεν 1,700,000 φράγκα.